

0,68%; збільшення дефіциту державного бюджету України на 1% призведе до зростання обсягу зовнішніх запозичень на 0,33% [4].

Отже, цілеспрямоване та ефективне використання кредитів та технічної допомоги від МВФ сприятиме зростанню таких міжнародних рейтингів, як Moody's Investors Service та Standard & Poor's, що в подальшому дозволить збільшити обсяг інвестування та залучити нових інвесторів.

Література:

1. Кваша О.С. Тенденції співробітництва України з міжнародними фінансово-кредитними організаціями: сучасний стан та перспективи розширення / О.С. Кваша // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2016. – № 7. – С. 157-162.
2. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imf.org>
3. Офіційний сайт Міністерства фінансів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>
4. Сучасний стан та вплив міжнародного кредиту на економічний розвиток України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://visnyk-onu.od.ua/journal/2017_22_6/31.pdf

Ладика Ірина Ярославівна

Львівський національний університет імені Івана Франка

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Актуальні питання педагогіки, психології, соціальних комунікацій» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ ЯК НОВІТНІЙ ВИЯВ СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Зараз складно знайти людину, принаймні молодшого покоління, не зареєстровану хоча б в одній соцмережі. Вони уже стали невід'ємним атрибутом нашого життя. Безумовно, діяльність у соціальних мережах стала новітнім виявом соціальної комунікації.

Якщо говорити про стосунок діяльності у соціальних мережах до інформаційно-комунікаційних технологій, то тут постає дилема: чи можуть бути соцмережі загалом, і дописи чи фото з них зокрема, джерелом інформації для журналіста? Професор Володимир Здоровега стверджував, що джерелом інформації у журналістиці є об'єктивна реальність [1, с. 87]. Звісно, дослідник жив у той час, коли про соцмережі ще не було мови. Проте наскільки об'єктивною є реальність там? Адже фактично дописувачі висловлюють свою суб'єктивну думку, відтворюють власну картину світу і транслюють її за допомогою дописів і репостів у соцмережах. На думку медіадослідника Георгія Почепцова, «якщо олігарх замовляє правду на своєму телеканалі, то проста людина може написати її в соціальній мережі. Читач, отримуючи різні правди, не в змозі їх зрозуміти, тому він створює з них свою власну» [4].

Діяльність у соціальних мережах можна назвати новітнім виявом соціальної комунікації ще й тому, що вона є джерелом знань. Дуже часто саме зі стрічки у «Фейсбуці» користувачі дізнаються найсвіжіші новини, а вже потім переходять на сайти ЗМІ. Але часто споживач читає суб'єктивну думку так званих «лідерів думок», блогерів. Вона завжди є суб'єктивною, на відміну від матеріалів медіа, де (в ідеалі) дотримано балансу думок. «У журналістиці не існує «незаконної практики», як у медицині. Можна бути досконалим «аматором» і час від часу писати у газету чи навіть стати видавцем самому собі» [2, с.11]. Тобто це є свідченням того, що в соціальних мережах панує плюралізм думок, і часто користувачу дуже легко у різних поглядах загубитися і складно сформулювати власну думку.

Ще одне свідчення того, що діяльність у соцмережах є новітнім виявом соціальної комунікації – численні флешмоби. Одним із найпотужніших можна назвати «#яНеБоюсьСказати». Його започаткувала у «Фейсбуці» українська журналістка Анастасія Мельниченко. «Під хештегом #яНеБоюсьСказати на своїй сторінці вона оприлюднила особисті історії та закликала друзів розповісти свої. Кілька днів український сегмент соцмережі лихоманило: тисячі жінок та чоловіків написали про насилля із яким їм доводилось зіштовхуватися у житті, більшість пригадали дитячі та підліткові випадки» [3]. Цей досвід з

успішними масовими флешмобами у соціальних мережах засвідчує те, що користувачі почувають себе там спільнотою, знаходять друзів і говорі говорити щиро, часто те, що приховували роками, те, що не говорять у реальному світі своїм найближчим. Але діляться у дописах у соцмережах. Тобто останні уже замінили відверті зізнання у реальності, просто перенесли їх у віртуальний світ.

Отже, на нашу думку, діяльність у соціальних мережах є новітнім виявом соціальної комунікації, адже вони слугують джерелом інформації для журналістів, знань та нових думок – для користувачів, згуртовують людей, дозволяють бути щирими та плекають відчуття спільноти. Водночас варто критично ставитися до інформації із соцмереж, адже часто вона є неправдивою та маніпулятивною.

Література:

1. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 3-тє вид. – Львів. ПАІС, 2008. – 276 с.
2. Ів Аньєс. Підручник із журналістики: Пишемо для газет. – К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2013. – 544 с.
3. Мельниченко А. #яНеБоюсьСказати. Уривок із книги Насті Мельниченко / А. Мельниченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/health/2017/05/28/224384>
4. Почепцов Г. Світ зіткнувся з новою технологією – «множинність правд» / Г. Почепцов [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://detector.media/infospace/article/118988/2016-09-22-suchasni-svit-zitknuvsa-z-novoyu-tekhnologiyu-mnozhhinnisty-pravd/>

Сухомлин Светлана Викторовна
Днепровский гуманитарный университет

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Актуальні питання педагогіки, психології, соціальних комунікацій» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РАЗВИТИЯ САМОСОЗНАНИЯ ДЕТЕЙ С ГИПЕРАКТИВНОСТЬЮ

Особенности самосознания оказывают влияние на все аспекты поведения человека, детерминируя эмоциональные реакции и состояния, которые, в свою очередь, определяют уровень социально-бытовой адаптации. Проблематика самосознания, рассматривалась в трудах Б.Г. Ананьева, Л.И. Божович, Л.С. Выготского, И.С. Кона в широком поле общепсихологической парадигмы, в контексте развития личности, где самосознание определяется как сложное динамичное единство интеллектуального и аффективного знания о себе. Основы изучения проблемы самосознания в контексте влияния самосознания на регуляцию поведения, как отражения внутренней активности личности в украинской психологической школе, заложил П.Р. Чамата. Анализ научной литературы, в которой представлены концепции структуры самосознания, позволяет выделить несколько направлений, в зависимости от того, какой критерий стал основанием для той или иной концепции.

Несмотря на то, что дискуссия о большей значимости влечений и инстинктивного поведения или разумно-нравственного начала в регуляции поведения человека, ведется уже многие годы, а оппоненты располагают достаточными фактами, убедительно подтверждающими и одну и другую точку зрения, этот вопрос, который в более широком контексте сводится к роли биологического и социального в человеке, не имеет решения, хотя весьма значим, в том числе для медицинской и коррекционной психологии и педагогики, так как обуславливает выбор методов терапии и коррекции. В зависимости от того, какой из уровней самосознания будет выбран в качестве «ведущего», предпочтение может быть отдано сугубо бихевиоральным методам, либо глубинной психотерапии, либо, опираясь на сохраненные ресурсы личности, психолог, может попытаться выстроить достаточно высокий барьер из социально-ориентированных способов поведения, «вытесняющих» социально-неприемлемые, импульсивные проявления. На комплексный, находящийся в динамическом единстве характер взаимосвязей всех уровней указывает Е.Т. Соколова, отмечая наличие аффективно-когнитивных взаимодействий при формировании представлений личности о своем «Я».